

[Udenrigsministeren.]

liggende Tid er foregaaet, er der ikke afgørende Beslutninger, som i dette Øjeblik volder os Besvær.

Om Ægtoldens Forhøjelse har jeg ved tidligere Lejlighed udtalt, at den afhænger af Aftaler med en Række Lande, overfor hvilke Tyskland i Øjeblikket er bundet, og saa vidt mig bekendt er Forhandlinger om Ændringer i disse Aftaler ikke paa noget Punkt begyndt endnu.

Det ærede Medlem gav saa en levende Skildring af det, han kalder dansk Handelspolitikens Tragedie fra Sommeren 1929 indtil nu. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har allerede rettet ved et og andet i denne Skildring, og jeg behøver neppe at gaa dybt ind paa de paagældende Udtalelser, men der er dog nogle Ord, som der vistnok kan være Grund til at sige. Det ærede Medlem mente, at efter de tyske Foranstaltninger i Juli var der først indtraadt en Ligegyldighedsperiode, der varede nogle Maaneder. Dette maa dog være en fuldkommen Misforstaaelse. Fra første Øjeblik de tyske Toldbeslutninger var kendt, har ikke blot Udenrigsministeriet, men ganske naturligt ogsaa de interesserede Erhverv været i højeste Grad aarvaagne overfor de Bevægelser, her fandt Sted. De interesserede Ministerier, udadtil i dette Tilfælde altsaa Udenrigsministeriet, indadtil i første Række Landbrugsministeriet, optog straks Forhandlinger med Landbrugets Organisationer, baade den Gruppe af Organisationer, som er repræsenteret i Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne, og de i dette Tilfælde særlig interesserede Grupper af Landbrugseksportører. Forhandlingerne i Berlin, som det ærede Medlem syntes at henlægge til Oktober, fandt mig bekendt Sted i August, men i hvert Tilfælde var hele Drøftelsen af Spørgsmaalet lige straks sat i Gang. Ministeriet har ganske naturligt bestræbt sig for at være i fuld Overensstemmelse med de direkte interesserede Erhverv med Hensyn til de forskellige Skridt, vi har taget eller undladt at tage. Ingen af de Beslutninger, Ministeriet har taget, er taget i Modsætning til de paagældende Erhverv, heller ikke er der fra disse mig bekendt tilraadet Skridt, som er blevet afvist af Ministeriet. Landbruget har saa vist lige saa lidt i dette Tilfælde som i andre Tilfælde ladet det mangle paa Aarvaagenhed med Hensyn til Varetagelsen af sine økonomiske Interesser. For den, der ser paa de Resultater, dansk Landbrug gennem mere end et halvt Aarhundrede har naaet, vil det lyde forunderligt, at man skildrer dette

Landbrug som et sovende Landbrug, der ikke forstaaer at varetage sine Interesser. Nej, dette Erhverv har til enhver Tid været lydhørt overfor, hvad der var Brug for at foretage, og har i det store og hele ogsaa opnaaet en tilfredsstillende Stilling for sin Virksomhed.

Blandt de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde herom, og som ikke falder ind under det, der er blevet fremhævet af det ærede Medlem, der talte paa Venstrepartiets Vegne (Himmelstrup), var den Bemærkning, at Sverige og Finland gennem de paagældende Kontingenter vidste at varetage deres Interesser. Til Forstaaelse deraf tror jeg, man maa understrege, at de Kontingenter, som Sverige og Finland har opnaaet, er smaa Kontingenter, og derfor tørnede Sverige og Finland, naar de sikrede sig disse Kontingenter, ikke sammen med store og afgørende Landbrugsinteresser i Tyskland. Naar Sverige kunde opnaa 5 000 Kreaturer og Finland 5 000 Tons Smør, var det, fordi der deri intet afgørende laa for Situationen i Tyskland, og intet, som paa afgørende Maade kunde forrykke Priserne i Tyskland. Helt anderledes stiller Forholdet sig naturligvis for et Land, hvis Udførsel er af saa stort Omfang som den danske Udførsel og Udførselen fra Holland paa Smørrets Omraade. Derfor laa Vanskelighederne her anderledes i Forgrunden, var af en ganske anden Rækkevidde end Vanskelighederne ved de Aftaler, her er Tale om. Jeg bør tilføje, for at det ikke skal glemmes, at den særlige Aftale med Finland har jo foreløbig overhovedet ikke faaet praktisk Betydning, og der er en Mulighed for, at det heller ikke bliver Tilfældet.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om de forestaaende Mestbegunstigelsesforhandlinger i Genève og nævnte, at der var et dobbelt Problem, Problemet om Kontingenteringen og Problemet om Præferencetold. Jeg vil deroverfor gerne understrege dette, at medens Spørgsmaalet om Kontingenter ligesom Spørgsmaalet om Toldspecialiseringer er et Fortolkningsspørgsmaal vedrørende Mestbegunstigelsestraktater, saa vil selve Spørgsmaalet om Præferencopolitik ikke kunne komme ind under Fortolkningsspørgsmaalene vedrørende Mestbegunstigelse. Ingen er paa Forhaand i Tvivl om, at hvis saadanne Aftaler skal træffes, saa maa de træffes med Afvigelser fra Mestbegunstigelsesprincippet, som gennem særlige Aftaler er godkendt af de interesserede Stater.

Det ærede Medlem deler Forhaabningen om, at disse Forhandlinger i Genève skal